II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2020/1044 AL COMISIEI

din 8 mai 2020

de completare a Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește valorile potențialului de încălzire globală și orientările privind inventarierea, precum și sistemul de inventariere al Uniunii și de abrogare a Regulamentului delegat (UE) nr. 666/2014 al Comisiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în special articolul 26 alineatul (6) litera (b) și articolul 37 alineatul (7),

întrucât:

(1) Mecanismul de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut în Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) stabilește normele de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul politicii privind clima. Dispozițiile acestui mecanism sunt pe deplin integrate în Regulamentul (UE) 2018/1999, care abrogă Regulamentul (UE) nr. 525/2013 începând cu 1 ianuarie 2021. În cadrul acestui mecanism, este necesar să se adopte valori ale potențialului de încălzire globală și să se specifice orientările privind inventarierea.

(2) În ceea ce privește potențialul de încălzire globală, prima reuniune a Conferinței părților la Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), care servește drept reuniune a părților la Acordul de la Paris din 2015 privind schimbările climatice, ca urmare a celei de a 21-a Conferințe a părților la CCONUSC (denumit în continuare „Acordul de la Paris"), a stabilit un indicator comun pentru conversia gazelor cu efect de seră în echivalente CO_2 în scopul raportării inventarelor gazelor cu efect de seră. Acest indicator comun se bazează pe valorile potențialului de încălzire globală stabilite în cel de al 5-lea raport de evaluare ([3]) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC). Valorile potențialului de încălzire globală ar trebui să țină seama de acest indicator comun.

([1]) JO L 328, 21.12.2018, p. 1.

([2]) Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

([3]) Coloana „GWP 100 ani" din tabelul 8.A.1 din apendicele 8.A la raportul intitulat „Schimbările climatice 2013: bazele științelor fizice. Contribuția Grupului de lucru I la cel de al cincilea Raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice", p. 731; disponibil la adresa: https://www.ipcc.ch/assessment-report/ar5/

(3) Orientările privind inventarul gazelor cu efect de seră ar trebui clarificate în conformitate cu evoluțiile la nivel internațional. Pe lângă Orientările IPCC din 2006 privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră, statele membre și Comisia ar trebui să ia în considerare modalitățile, procedurile și orientările privind cadrul de transparență pentru acțiuni și sprijin menționat la articolul 13 din Acordul de la Paris, prevăzut în anexa la Decizia 18/CMA.1 a Conferinței părților la CCONUSC care funcționează ca reuniune a părților la Acordul de la Paris (denumită în continuare „Decizia 18/CMA.1"). În plus, statele membre sunt încurajate să utilizeze suplimentul din 2013 la Orientările IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră privind zonele umede.

(4) Pentru a garanta calitatea sistemului de inventariere al Uniunii, ar trebui stabilite obiective suplimentare ale programului Uniunii de asigurare a calității și de control al calității.

(5) Pentru a garanta integralitatea inventarului Uniunii în conformitate cu Decizia 18/CMA.1, este necesar să se stabilească metodologiile și datele care urmează să fie utilizate de Comisie pentru a pregăti estimările privind datele care lipsesc din inventarul unui stat membru în temeiul articolului 37 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999.

(6) Pentru a asigura respectarea termenelor, transparența, exactitatea, consecvența, comparabilitatea și caracterul complet al inventarului Uniunii, este necesar să se specifice conținutul verificărilor inițiale efectuate asupra datelor din inventarele gazelor cu efect de seră prezentate de statele membre. Evaluarea preciziei ca parte a controalelor inițiale ar trebui să garanteze că statele membre nu supraestimează sau subestimează în mod sistematic emisiile și absorbțiile reale în raport cu categoriile-cheie ale Uniunii. În plus, întrucât raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți care țin de sectorul LULUCF (exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură) este o parte integrantă din raportarea inventarelor gazelor cu efect de seră și, dat fiind că sectorul LULUCF este inclus în obiectivul privind clima pentru 2030, controalele inițiale în sectorul LULUCF ar trebui să fie aliniate cu cele efectuate în alte sectoare. În sectorul LULUCF, datele raportate privind exploatarea terenurilor și schimbarea destinației terenurilor pot fi comparate cu informațiile obținute din programele și studiile Uniunii și ale statelor membre, cum ar fi Copernicus și LUCAS.

(7) Estimările pentru completarea datelor din inventarele naționale care lipsesc pentru compilarea inventarului Uniunii se efectuează în conformitate cu orientările privind inventarierea gazelor cu efect de seră. Aceste estimări nu pot fi stabilite fără aplicarea valorilor pentru potențialul de încălzire globală al gazelor cu efect de seră. Întrucât normele privind potențialul de încălzire global, orientările privind inventarul și sistemul de inventariere al Uniunii sunt strâns conectate, este oportun ca aceste dispoziții să fie incluse într-un singur regulament delegat.

(8) Pentru a se asigura coerența cu data de aplicare a dispozițiilor relevante din Regulamentul (UE) 2018/1999, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie 2021.

(9) În conformitate cu articolele 57 și 58 din Regulamentul (UE) 2018/1999, Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2021, cu excepția articolului 7 din regulamentul respectiv, care se aplică rapoartelor care conțin date din anii 2018, 2019 și 2020. Regulamentul delegat (UE) nr. 666/2014 al Comisiei ([4]) ar trebui, așadar, abrogat începând cu 1 ianuarie 2021, însă articolele 6 și 7 ar trebui să continue să producă efecte în cazul rapoartelor care conțin datele necesare pentru anii 2019 și 2020,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică, începând cu anul 2021, rapoartelor prezentate de statele membre care conțin datele solicitate.

Articolul 2

Potențialul de încălzire globală

Statele membre și Comisia utilizează valorile potențialului de încălzire globală enumerate în anexa I la prezentul regulament cu scopul de a determina și raporta datele inventarelor gazelor cu efect de seră în temeiul articolului 26 alineatele (3), (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999.

([4]) Regulamentul delegat (UE) nr. 666/2014 al Comisiei din 12 martie 2014 de stabilire a cerințelor substanțiale pentru un sistem de inventariere al Uniunii pe baza modificărilor potențialelor de încălzire globală și a orientărilor privind inventarierea convenite la nivel internațional în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 179, 19.6.2014, p. 26).

Articolul 3

Orientări privind inventarul gazelor cu efect de seră

Statele membre și Comisia stabilesc inventarele gazelor cu efect de seră menționate la articolul 26 alineatele (3), (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999 în conformitate cu:

(a) orientările privind inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră din 2006 ale Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC);

(b) modalitățile, procedurile și orientările privind cadrul de transparență pentru acțiuni și sprijin menționat la articolul 13 din Acordul de la Paris prevăzut în anexa la Decizia 18/CMA.1 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Acordul de la Paris.

Articolul 4

Obiectivele programului de asigurare a calității și de control al calității

(1) Comisia gestionează, întreține și urmărește să îmbunătățească permanent sistemul Uniunii de inventariere a gazelor cu efect de seră, pe baza următoarelor obiective de asigurare a calității și de control al calității:

(a) asigurarea faptului că inventarul gazelor cu efect de seră al Uniunii este complet, aplicând, după caz, procedura prevăzută la articolul 37 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999, în consultare cu statul membru în cauză;

(b) asigurarea faptului că inventarul gazelor cu efect de seră al Uniunii furnizează o agregare transparentă a emisiilor de gaze cu efect de seră prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți ale statelor membre, precum și o prezentare generală a descrierilor metodologice pentru categoriile-cheie ale Uniunii și a faptului că acesta reflectă în mod transparent contribuția emisiilor prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți ale statelor membre la inventarul gazelor cu efect de seră al Uniunii;

(c) asigurarea faptului că totalul emisiilor de gaze cu efect de seră prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți ale Uniunii pentru un an de raportare este egal cu suma emisiilor de gaze cu efect de seră prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți ale statelor membre raportate în temeiul articolului 26 alineatele (3), (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999 pentru același an;

(d) asigurarea faptului că inventarul gazelor cu efect de seră al Uniunii include o serie cronologică coerentă a emisiilor prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți pentru toți anii de raportare.

(2) Comisia și statele membre îmbunătățesc, atunci când este posibil, comparabilitatea inventarelor naționale ale gazelor cu efect de seră, căutând sinergii la nivel de metode, date privind activitatea, notații și alocarea de către statele membre a emisiilor prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți a gazelor cu efect de seră, după caz.

(3) Obiectivele programului de asigurare a calității și de control al calității inventarului Uniunii completează obiectivele programelor de asigurare a calității și de control al calității puse în aplicare de statele membre.

(4) Statele membre garantează calitatea datelor privind activitatea, a factorilor de emisie, precum și a altor parametri utilizați pentru realizarea inventarelor naționale ale gazelor cu efect de seră.

Articolul 5

Completarea datelor lipsă

(1) Estimările Comisiei pentru completarea datelor de inventar prezentate de un stat membru, astfel cum se menționează la articolul 37 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2018/1999, se bazează pe următoarele metodologii și date:

(a) în cazul în care un stat membru a prezentat în anul de raportare precedent o serie cronologică coerentă de estimări pentru categoria de surse relevantă, iar:

(i) statul membru în cauză a prezentat un inventar aproximativ al gazelor cu efect de seră pentru anul X – 1 în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, care include estimarea care lipsește, pe baza datelor din respectivul inventar aproximativ al gazelor cu efect de seră;

(ii) statul membru în cauză nu a prezentat un inventar aproximativ al gazelor cu efect de seră pentru anul X – 1 în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, însă Uniunea a realizat o estimare aproximativă a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru anul X – 1 pentru statul membru respectiv în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2018/1999, pe baza datelor din inventarul aproximativ al gazelor cu efect de seră al Uniunii;

(iii) utilizarea datelor din inventarul aproximativ al gazelor cu efect de seră al statului membru nu este posibilă sau poate duce la o estimare foarte imprecisă, în cazul estimărilor care lipsesc din sectorul energetic, a datelor statistice privind energia obținute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([5]);

(iv) utilizarea datelor din inventarul aproximativ al gazelor cu efect de seră nu este posibilă sau poate duce la o estimare foarte imprecisă, în cazul estimărilor lipsă în sectoarele neenergetice, pe baza metodologiilor de estimare conforme cu recomandările tehnice privind completarea datelor lipsă din secțiunea 2.2.3 a Orientărilor IPCC din 2006 pentru inventarele naționale privind gazele cu efect de seră (Vol. 1), utilizând, după caz, statisticile europene;

(b) în cazul în care o estimare a unei emisii prin sursă sau a unei absorbții prin absorbanți pentru categoria relevantă a fost supusă unor corecții tehnice în conformitate cu articolul 38 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1999 în cadrul celei mai recente revizuiri anterioare transmiterii, iar statul membru în cauză nu a prezentat o estimare revizuită cu privire la metoda utilizată de echipa de revizuire formată din experți pentru calcularea corecției tehnice;

(c) în cazul în care nu este disponibilă o serie cronologică a estimărilor raportate pentru categoria de surse relevantă, pe baza unor metodologii de estimare conforme cu recomandările tehnice privind completarea datelor lipsă din secțiunea 2.2.3 a Orientărilor IPCC din 2006 pentru inventarele naționale ale gazelor cu efect de seră (Vol. 1).

(2) Comisia pregătește estimările menționate la alineatul (1) până la data de 31 martie a anului de raportare, în consultare și în strânsă cooperare cu statul membru în cauză.

(3) Statul membru în cauză utilizează estimările menționate la alineatul (1) pentru transmiterea inventarului său național către secretariatul CCONUSC în temeiul articolului 26 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999.

Articolul 6

Controalele inițiale

Controalele inițiale efectuate de Comisie în temeiul articolului 37 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2018/1999 pot include:

(a) o evaluare din care să reiasă dacă statul membru a raportat toate categoriile prevăzute de modalitățile, procedurile și orientările privind cadrul de transparență pentru acțiuni și sprijin menționat la articolul 13 din Acordul de la Paris prevăzut în anexa la Decizia 18/CMA.1, precum și toate gazele cu efect de seră menționate în anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999;

(b) o evaluare a conformității datelor cronologice a emisiilor prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți;

(c) o evaluare din care să reiasă dacă factorii de emisie impliciți din diferitele state membre sunt comparabili, luând în considerare factorii de emisie prestabiliți de IPCC pentru diferite circumstanțe naționale;

(d) o evaluare a utilizării notațiilor „Nu este estimat” atunci când există metodologii de nivel 1 ale IPCC, iar utilizarea mențiunii nu este justificată în conformitate cu punctul 32 din anexa la Decizia 18/CMA.1;

(e) o analiză a recalculărilor efectuate pentru transmiterea inventarului gazelor cu efect de seră, din care să reiasă inclusiv dacă recalculările se bazează pe modificări metodologice;

(f) o comparație între emisiile verificate de gaze cu efect de seră raportate în cadrul schemei Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii și emisiile de gaze cu efect de seră raportate în temeiul articolului 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2018/1999;

(g) o comparație între rezultatele obținute pe baza abordării de referință a Eurostat și rezultatele obținute pe baza abordării de referință a statelor membre;

(h) o comparație între rezultatele obținute pe baza abordării sectoriale a Eurostat și rezultatele obținute pe baza abordării sectoriale a statelor membre;

(i) o evaluare a punerii în aplicare, de către statul membru, a elementelor identificate cu ocazia verificărilor și a analizelor inițiale ale Uniunii, precum și a recomandărilor formulate în urma evaluărilor CCONUSC;

(j) o evaluare a acurateței emisiilor prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți ale statelor membre prin estimări ale absorbanților în raport cu categoriile-cheie ale Uniunii;

([5]) Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei (JO L 304, 14.11.2008, p. 1).

(k) o evaluare a transparenței și a caracterului complet al descrierilor metodologice raportate de statele membre pentru categorii-cheie ale Uniunii;

(l) o evaluare a monitorizării și a raportării emisiilor prin surse și a absorbțiilor prin absorbanți în sectorul de exploatare a terenurilor, al schimbării destinației terenurilor și al silviculturii (LULUCF) în conformitate cu partea 3 din anexa V la Regulamentul (UE) 2018/1999, inclusiv în privința alocării categoriilor-cheie, a metodologiei bazate pe niveluri utilizate și o comparație între datele raportate privind utilizarea terenurilor și schimbarea destinației terenurilor cu informații obținute din programele și sondajele Uniunii și ale statelor membre.

Articolul 7

Abrogarea

Regulamentul delegat (UE) nr. 666/2014 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2021, sub rezerva dispoziției tranzitorii prevăzute la articolul 8 din prezentul regulament.

Articolul 8

Dispoziție tranzitorie

Prin derogare de la articolul 7 din prezentul regulament, articolele 6 și 7 din Regulamentul delegat (UE) nr. 666/2014 continuă să producă efecte pentru rapoartele care conțin datele necesare pentru anii 2019 și 2020.

Articolul 9

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 8 mai 2020.

Pentru Comisie
Președintele
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

Potențiale de încălzire globală

Acronim, denumirea comună sau denumirea chimică	Potențial de încălzire globală
Dioxid de carbon (CO_2)	1
Metan (CH_4)	28
Protoxid de azot (N_2O)	265
Hexafluorură de sulf (SF_6)	23 500
Trifluorură de azot (NF_3)	16 100
Hidrofluorocarburi (HFCs):	
HFC-23 CHF_3	12 400
HFC-32 $CH2F_2$	677
HFC-41 CH_3F	116
HFC-125 CHF_2CF_3	3 170
HFC-134 CHF_2CHF_2	1 120
HFC-134a CH_2FCF_3	1 300
HFC-143 CH_2FCHF_2	328
HFC-143a CH_3CF_3	4 800
HFC-152 CH_2FCH_2F	16
HFC-152a CH_3CHF_2	138
HFC-161 CH_3CH_2F	4
HFC-227ea CF_3CHFCF_3	3 350
HFC-236cb $CF_3CF_2CH_2F$	1 210
HFC-236ea $CF_3CHFCHF_2$	1 330
HFC-236fa $CF_3CH_2CF_3$	8 060
HFC-245fa $CHF_2CH_2CF_3$	858
HFC-245ca $CH_2FCF_2CHF_2$	716
HFC-365mfc $CH_3CF_2CH_2CF_3$	804
HFC-43-10mee $CF_3CHFCHFCF_2CF_3$ sau ($C_5H_2F_{10}$)	1 650
Perfluorocarburi(PFCs):	
PFC-14, Tetrafluormetan, CF_4	6 630
PFC-116, Perfluoretan, C_2F_6	11 100
PFC-218, Perfluorpropan, C_3F_8	8 900
PFC-318, Perfluorociclobutan, c-C_4F_8	9 540
Perfluorociclopropan c-C_3F_6	9 200
PFC-3-1-10, Perfluorbutan, C_4F_{10}	9 200
PFC-4-1-12, Perfluorpentan, C_5F_{12}	8 550
PFC-5-1-14, Perfluorhexan, C_6F_{14}	7 910
PFC-9-1-18, $C_{10}F_{18}$	7 190